

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg medgiver, at akustikken i lokalet her ikke altid har været lige god, men mig bekendt er den blevet forbedret, i hvert fald sådan at jeg godt nogenlunde kan høre, hvad der foregår. Men hvis jeg skulle have hørt forkert, det får vi jo at se, når vi ser det på skrift, at der ikke bliver flere, men at man splitter orlovsmuligheden op på flere perioder, så vil jeg gerne spørge: Hvor mange flere splitter man op i? Altså med den nuværende regel har vi en retssikret orlovsperiode og en aftalebaseret orlovsperiode, men jeg vil gerne spørge hr. Lars Kramer Mikkelsen, om der kommer flere end de to muligheder i den nye ordning?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Kramer Mikkelsen, om det ikke er korrekt, at de lønmodtagere, der vælger at gøre brug af en kortere orlovsperiode i løbet af et barns første leveår, risikerer at blive snydt i den lange ende, hvor de så mister en del af de 26 ugers orlov, som de har ret til, således at dette her forslag i virkeligheden i praksis kan komme til at virke som en indskrænkning af orlovsmulighederne. Der er også andre huller i lovforslaget, men nu vil jeg i første omgang koncentrere mig om det her spørgsmål.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, der bliver jo tid nok til også at snakke om det her i udvalget, men jeg vil omvendt sige, at det jo er frivilligt, om man vil splitte op, og dermed vil der også – så længe man har tid – blive mulighed for at splitte sin orlovsperiode op. Derfor mener jeg rent faktisk, at jeg havde ret i det, jeg sagde. Men lad os vende tilbage til det i udvalgsarbejdet.

Så vil jeg godt sige til hr. Ole M. Nielsen, som mener, at man ikke kan deponere sin beslutningsret – jeg tror, han brugte det udtryk – hos de faglige organisationer. Jeg mener ikke, regeringen baserer sig på eller har deponeret sin beslutningsret hos de faglige organisationer, men vi vil gerne lytte til dem. Det blev vi rent faktisk også bedt om her i Folketingssalen, og det er sket.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kristian Jensen som ordfører.

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre partiets holdning.

»Kan vi ikke gøre det lidt bedre«. Det var ordene fra statsministeren i nytårstalen for snart 2 år siden, og når man kigger på, hvad der nu ligger, så må vi sige, han havde ret. Især, hvis man kigger på ordet »lidt«, for det er jo meget lidt, der ligger her i dag. Det er jo meget lidt, der er kommet ud af det. Vi har set Socialdemokratiet springe op som en løve og falde ned som mere eller mindre lam.

Man kan også sige, at når den børnepolitiske redegørelse kom i maj 1998, og vi nu halvandet år efter ser, hvad der er kommet ud af det, så tør jeg slet ikke tænke på, hvor lang tid, der skulle gå, hvis der for alvor skulle gøres noget ved det her område med regeringen som udlægsholder.

Regeringens bud på en bedre børnepolitik, en bedre politik for børnefamilierne, det er nu, at man skal kunne dele orloven op i kortere perioder. I Venstre har vi gjort os mange tanker om, hvad vi kan gøre for at give forældrene en større frihed, en større mulighed for at bruge tid sammen med deres børn og for at have større indflydelse på deres børns hverdag. Vi er kommet frem med et bud, der hedder, at vi ønsker at give børnefamilierne et frit valg. En større frihed til at vælge, hvilken form for pasningsordning de ønsker.

Vores bud på en bedre børnefamiliepolitik er at give det, som det moderne menneske i dag ønsker, nemlig mere frit valg. Det, der så er den politiske opgave, er at finde ud af, hvordan vi tilbyder mere frit valg uden at lave det til et rent tag selv-bord. Men vi tror også på, at et frit valg vil give en større kvalitet, simpelt hen fordi frit valg betyder, at forældrene vælger at gå derhen med børnene, hvor de ønsker at få dem passet, altså hvor de har kvalitetskravet. Det vil også give dem en mulighed for at bruge tiden sammen med deres børn selv og dermed klare nogle af de problemer, der ligger i dag.

Børnepasning er et af de områder, Venstre prioriterer højest inden for frit valg. Det bør være muligt at passe sine egne børn, og den nuværende ordning er alt for bureaukratisk. Vi synes, at de forældre, der ønsker at passe børnene hjemme, skal have tilbudt en støtte, der svarer til det, som man ellers kunne have fået gennem en kommunal institutionsplads, og vi